

§ 37.

Veien erlægges, naar Værene udtages af Palhuset eller bortføres fra Toldbodpladsen, hvis dette sker inden Udlobet af næste Kalenderaar efter det, hvori de ere oplagte. Senlige Værene længere, skal efter hin Tids Forløb og, hvis Værene lagre i flere Aar, ved Udlobet af hvert paafølgende Kalenderaar, Veie for det forløbne uberigtige Tidsrum indkræves og beregnes til Indtægt.

Berigtiges den saaledes forfaldne Veie ikke, efterat Eieren eller Kommissionæren, hvis Toldvæsenet veed at finde ham, derom er paamindet, eller er dennes Navn eller Opholdssted Toldvæsenet ubekjendt, bekjendtgjores Værene ved deres Mærker, Art og Slags i en af Stedets eller Egnens Tidender, som dertil bedst egner sig, hvorved tillige forklæres: naar, hvorfra og med hvilken Skipper eller anden Veilighed de ere indførte. De herved forarsagede Omkostninger falde Værene til Last i Forhold til det Num, hver enkelt har optaget i den samlede Bekjendtgjørelse.

Melder Ingen sig inden 3 Maaneder efter denne Bekjendtgjørelse, optager Toldvæsenet en Fortegnelse over Værene og bortselger dem, efter forudgaaet Bekjendtgjørelse, ved offentlig Auktion, efter Omstændighederne til Forblivelse i Landet eller til Udførsel. Af Udbyttet afholdes Omkostningerne ved Bekjendtgjørelsen og Salget, samt Palhusleie og de Toldafgifter som maatte være at erlægge.

Overskudet beregnes Statskassen til Indtægt. Men saafremt Eieren inden Forløbet af 3 Aar efter Salget melder sig og behørig godtgjør sin Eiendomsret til de solgte Væer, skal han være berettiget til at erholde Overskudet udbetalt.

Kapitel III.

Skibsafgiften.

§ 38.

I indenrigsk Fart o: Farten fra Sted til Sted i Toldomraadet, — herunder Fart fra og til Bifferi, Sandgravning, o. desl. under sammes Ryster, — erlægges ingen Skibsafgift.

Som indenrigsk Fart behandles: Farten paa og fra Færøerne, Island, Gronland, de dansk-vestindiske Der, saavel som Farten til og fra Bifferi i aaben Sø, naar det alene er Fangsten derfra, som hjembringes.

§ 39.

I anden Fart end den ovennævnte erlægges saavel ved Indklarering som ved Udklarering, med de nedenfor nævnte Undtagelser, en Skibsafgift af 16 Sk. for hver Ton, som det losjede eller ladebe Gods bestiver.

Upriviligerede Staters Skibe erlægge Skibsafgiften med et Tillæg af 50 pCt.

§ 40.

Gaar et Skib paa samme Reise dels i den i § 38 (jfr. § 46) dels i den i § 39 omhandlede Fart, erlægges Skibsafgiften kun for det Gods, der føres i sidstnævnte Fart.